Székesfejérvár, 1903. X. évfolyam, 98. szám. Csütörtök, augusztus 27.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id uidem probamus libenter (Az általatok katholikusok törekvéseinek előmozditására „Fejérmegyei Napló“ cim alatt létesitett új lapot mi örömmel he seljük. XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Szőllősgazdák kongresszusa.

(K. Ö.) A Magyar Szőllősgazdák Országos Egyesülete augusztus 23-án tartotta Nagyváradon országos értekezletét.

Az értekezlet legfontosabb eseménye kétségkivül az az állásfoglalás volt, melyet a szőllősgazdák a boritaladó leszállitására irányuló mozgalommal szemben tanusitanak.

Az ország bortermelői teljes határozottsággal követelik a boritaladó leszállitását, mert a boritaladó tulmagas voltában látják akadályát a borfogyasztás fellendülésének. Holott kétségtelen, hogy a borfogyasztás fellendülése az egyetlen eszköz a szőllőgazdaság jövedelmezővé tételére.

A mostani drága borárak mellett a tömegfogyasztás igen csekély, mert a nép rászokott a pálinkaivásra. A borfogyasztási adó leszállitása pedig azt eredményezné, hogy a bor olcsóbbodásával megnövekednék a fogyasztás, anélkül, hogy a szőllősgazdáknak kellene ujabb engedményeket tenni, mely esetben bizonyára csődöt mondana az egész szőllőrekonstrukció.

A kik a helyzetet nem ismerik, azok a borárak csökkenését a tultermelésben keresik. Holott bizonyos, hogy nálunk tulprodukcióról szó sem lehet. Keleti K. statisztikája szerint ugyanis három évtized előtt megtermett nálunk 12½ — 13½ millió hektoliter bor, mig tavaly a legjobb esetben is csak 3 millió hektoliter termett meg. Ezt különben a szőllővel beültetett terület nagyságával is be lehet bizonyitani. Ugyanis 1870-ben szőllővel be volt ültetve 658,500 hold, jelenleg pedig van 459,297 hold, vagyis közel 200 ezer holddal kevesebb, mint harminc évvel ezelőtt. Tulprodukcióról tehát nem beszélhetünk.

A bor fogyasztása mégis csökken, mert a tulmagas adó következtében a közönséget elszoktatták a borivástól. Helyette a pálinkaivást kedvezményeztük oly adópolitikával, mely egyedül álló a a müveltvilágon. Seholsem oly magas a borital adója, mint nálunk és seholsem oly alacsony a pálinka adója, mint nálunk. A szeszadó pótlékkal együtt 100 korona 100 fok alkohol után. Németországban 108 korona, Olaszországban 136 korona Oroszországban 210 korona, Franciaországban 220 korona és Angliában 368 korona.

Mikor Franciaországban 1900-ban a kitünő bortermés következtében a bor ára oly rohamosan hanyatlott, hogy a szőllősgazdákat nagy katasztrófa fenyegette, a francia törvényhozás ugy segitett a dolgon, hogy az állami boradót 1½ frankra szállitotta le. Ez azt eredményezte, hogy a borfogyasztás óriási módon felemelkedett. A francia kormány inkább kockáztatta az államháztartás egyensulyát, semhogy tönkre tegye a szőllősgazdákat és azt a száz és százezer munkáscsaládot, melyeknek a szőllőmüvelés ád kenyeret. Nyilván Németország is igy gondolkodik, mert eltekintve egy-két hercegségtől, a német birodalom területén boradót nem vetnek ki. Olaszország is annyit tesz a szőllősgazdák érdekében, hogy a bortermelők házi fogyasztása korlátlan mennyiségben adómentes s igy megszabaditja a szőllősgazdákat legalább ettől a második tehertől, mely boldogulásukat megnehezíti.

Ezenkivül rontja a helyzetet az 1899. évi VI. t.-cz. azon intézkedése, hogy a városoknak jogukban áll 20 %-ig terjedő adópótlékot a borra kivetni. Ami ismét csak azt eredményezi, hogy csökken a borfogyasztás és növekedik a pálinkaivás. Nálunk a borfogyasztás fejenkint 5—12 liter, a szeszfogyasztás pedig 9—12 liter, holott az abszint hazájában, Franciaországban is csak 7—9 liter a szeszfogyasztás.

Teljesen jogosult tehát az a mozgalom, mely a borital adó eltörlését, vagy legalább is tetemes leszállitását sürgeti. A M. Sz. O. E. derék munkát végez, ha

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Hét országon keresztül.

Uti emlékek.

Biarritz.

A tengerrel ugy van az ember, mint a Tisza vizével. Nem azt akarom mondani ezzel, hogy az ember a vizét issza, (issza a huncut), nem! — csak a szive vágyik hozzá vissza. A kedves Lourdes után, a hol oly sok szépet láttunk és a hol olyan igen-igen nagy kényelemmel és szivességgel láttak el bennünket, vigasztalt a tudat, hogy ha elhagyjuk is, de a tenger felé közeledünk. Még pedig az óperenciás tenger felé, a hol az a nagyfontosságu esemény történt velünk, hogy lelógattuk lábunkat a — semmibe.

Alig három órai utazás után, hüvös, erőteljes levegő csapott az arcunkba.

— Még utóbb fázunk is julius közepén — tondogattuk és összébb huztuk a felöltőinket. Ihaladtunk Bayonne mellett, a hol épen nagy katonai parádé volt a francia nemzeti ünnep tiszteletére. Aztán rideg, kilátás nélküli, zöld, de mégis mogorva, hegyes-völgyes táj vett bennünket körül. Hiába! itt egy goromba nagy ur vár bennünket, az Óceán ő Felsége, a kinek 100,000 mértföld a birodalma, a ki lenézi az ilyen magunkfajta szárazföldi szegény legényeket. Azért alakitotta át a földet, a bászkok földjét is a maga képmására, ridegnek, méltóságosnak. Óriási omnibuszok várnak bennünket, egy- és kétemeletesek. Hogy én nem a kocsiba ültem, s nem üvegen keresztül nézem a tájat, hanem a kocsilegeslegtetejéről, az azt hiszem természetes. Nagycsontu, jól táplált lovainkat ugy felcsengőzték, mintha lakodalomra mennénk. Kocsisunk nagyokat pattogatott a hosszu ostorával. A kocsisunk! pardon! a kocsisunk! Még most is érzem azt a tisztelettelteljes tekintetet, a mit rája vetettem. Olyan volt, mint egy kifejlett erdei medve. Erőteljes, izmos, nagycsontu, jól táplált. Különben egészen szép ember, a kire még egyik-másik fehérszemély is szivesen pisloghatna. Arca rézvörös, de nem borvörös, simára borotvált, az orra kicsiny, erősen sasorr, szemei szelidek, ajkait szinte nagyon is kicsinylettem s a finom metszését (a hogyan itt nálunk mondják: a csókratermettségét) bámulva csodáltam. A hangja csupa érc, ugy gyönyörködtem benne, a mint nekem magyarázgatott, ámbár egy betűt nem értettem a szavából. Szóval az erő és erély typusa, a ki hozzá van edzve a tenger sós, keserü gorombaságához, téli szeléhez, viharához s dacolni tud vele. Egészséges eszü és erkölcsü naiv népnek tartom.

Valamelyikünk a viz ihatóságát kérdezte tőle. Ártatlan arccal felelte:

— Nem ismerem. A viz csak malmot hajtani, meg bort behűteni jó, én csak bort iszom.

Kinek ne imponálna az ilyen nép?

Méltóságos platánfák, majd bükkösök közt hajtottunk. Erős lovaink ugy vitték föl a hegynek óriási omnibuszaikat, mint a gyerekkocsit. A tengerpart néhány kilométernyire volt tőlünk s mi addig a nagykiterjedésü villatelep szépségeiben gyönyörködtünk. Egész város ez, akkora területen, hogy egy barátommal sétára indulván, félóra mulva ugy eltévedtünk, hogy csak hosszas utbaigazitások után értük el tanyánkat, a Hotel Cosmopolitaint.

Alig helyezkedtünk el kényelmes szállásunkban, azonnal a tengerpartra siettem. A tenger, a bájos, kedves tenger! Ha valahol, itt mind a két tulajdonságát egyesíti. Soha, sehol olyan tengeri homokot nem láttam, mint Biarritzban. Különösen délelőtt az apály idején 40—50 méterrel beljebb vonul a viz, mint egyébként, dagály idején. Jó messze bemehet az ember, de egy-egy ambiciózusabb időnkénti hullám ki-kilódul és végigsuhanja az aszfalt simaságú partot. Aztán takarodik ismét visszafelé, nyomában fényes, ragyogó tükör marad, gyönyörködhetsz a magad képmásában, száraz lábbal sétálhatsz rajta s csak a cipőd talpa lesz egy parányit nedves. Ha megállsz, egy percnyi állás után egy-két centiméternyit süllyed a sarkad, egyébként azonban vigan sétálhatsz a világ legelső tükör-járdáján. Nagyon természetes, hogy az ottlakók jó része és a gyerekek egész sereggel sétálnak, ugrálnak, játszanak naphosszat a pompás üdülőhelyen. Sokan levetik a cipőiket és ugy csinálják a sétát. Kifelé már szárazabb, puhább a homok. Az én Kneipp-sandáljaim egyszerre tele lettek a finom porzóval. A parton sátrakat ütnek. Egész sereg hölgy ül ott künn, kézimunkájával, ügyel a fickándozó homokvárakat épitő gyermekeire, szíjja az üde, sós tengeri levegőt, és szövi-fonja a napi pletyka fonalát.

A parton egy óriási fürdőház áll. Elegáns, tágas, egész palota. Természetes, hogy nem elégedtünk meg a homokban járkálással, hanem hamarosan fürdéshez készültünk. Itt már egész

Mai lapunk 4 oldal.

00000595

ezt a kérdést csak egy lépéssel is előbbre viszi. A szőllőmivéléssel és annak prosperálásával annyi közgazdasági és szociális érdek van összefüggésben, hogy a kérdésnek méltányos megoldása elől ki nem térhetünk.

UJDONSÁGOK.

A jelenlegi szabadelvüség.

A szabadelvüség nemes ösvényen mene hajdan,
Meg nem sértve jogot, szent hitet, és az erényt,
A szabadelvüek most nagy részént mint a bujoncok
Jog, hit, erény fékén túlteszik önmagukat,
A szabadelvüség most hát szabadelvü bujoncság,
Még ez uralg nálunk édeni mezre vezet.
Nincs programmja, nem is lehet a confusio pártnak,
Tőle tehát ugyan azt kérni, kivánni fölös,
Elv, rendszer mellett a Chaos, confusio elvész
Egymást rend s a zavar zárja ki kölcsönösen,
Hát programmkérés a magyar confusió párttól
„Hogy nem késve magát ölje meg" arra utal.
Hogy hosszan élhess tiszteljed atyádat, anyádat
Mondja az Úr a kinek mint maga, ugy szava szent,
Nincs magyar a ki saját vérét pusztulni óhajtná,
Dúl s ők az Országon még is az édes anyán,
Hányan készülnek már végre kifosztani, s ilykép
Alkotmányt gyönyörüen éltetik, és megölik.

Lőrincz Károly.

— **Iskolaszéki ülés.** Alaghy Dezső iskolaszéki elnök vezetése mellett ülést tartott az iskolaszék. Több lényegtelen jelentés mellett érdeklődést leginkább az iskoláknál betöltendő tanitói állások keltettek. Az elnök bejelentette, hogy Jungwirth Simon végleg nyugalomba vonult, valamint Rainiss Ferenc is bucsut mondott az iskolának. Magó Károly pedig a rácalmási iskolához neveztetvén ki tanitónak, a Fehérvárott viselt állásáról lemondott. Meleg szavakkal bucsuztatta el az elnök a derék tanitókat, a kik erejük teljében hiven és lelkiismeretesen teljesitették mindig a tanitó nehéz feladatát. Knőbel Elemér halála élénk részvétet keltett az iskolszék tagjai között. Jungwirth Simon, továbbá Knőbel Elemér állására már tavaly választottak helyettest. Most csak Rainiss Ferenc és Magó Károly állása töltetnék be. Illetőleg, mivel Eördögh Mihály, az olaj-utcai iskola vezetője szintén 3 havi szabadságot kért, hogy egészségét helyreállithassa az ő állását is be kell tölteni egy időre. A pályázók közül tehát háromnak megválasztásáról lett szó. Hogy kik lesznek a megválasztandók, — nagyon természetesen — még a jövendő titka. A mint értesülünk azonban, a nagyobbára tisztes koru iskolaszéki tag bácsik szive alaposan föl van hangolva. Szinte nem ismernek magukra annyian kérik jóakaratukat a választás irányában a szó szoros értelmében veendő *szép* nemből, hogy az erős elhatározások férfiai ingadozni érzik magukat. Egyik-másik bácsi csak azon busul most már, hogy csak három állás vár betöltésre s nem választhatja valamennyit, mind az őtöt, mind a hatot, a kik a világ legbájosabb mosolya kiséretében kérik jó szivüknek jóindulatát s igy most a gyengébb szivüek közül nem egy került abba mulatságos helyzetbe, hogy most ákác levelet szakit és izgatottan tépdeli szirmait, igy szólván Arany Jánossal:

Melyiket szeretem
Melyiket szeretem.

Szegény, szegény iskolaszéki tag bácsik. Most lett csak nehéz a helyzet. Csak egy a szerencse: Titkos a szavazás!

— **A papnövelde-utca rendezése.** A hónapok óta huzódó ügy még mindig nem nyerhet befejezést. A belügyminiszter ugyanis nem hagyta jóvá a birtokcserére vonatkozó közgyülési határozatot, mert szerinte nem az összes bizottsági tagok és szavazattal biró tisztviselők szavazatának általános többségével hozatott. A miniszter utasitotta a törvényhatóságot, hogy az összes alakiságokat tartsa be.

Ugy látszik azonban, hogy a belügyministeriumban elnézték a dolgot s az ügy beható megvizsgálása helyett felületeskedtek. A közgyülés ugyanis betartotta a szabályokat s miután az áprilisi és májusi közgyülésen nem sikerült a közgyülés tagjainak felével megszavaztatni az inditványt, napirendre tüzték harmadszor is, a mikor az alapszabályok értelmében egyszerü többség is elég az inditvány elfogadására.

— **Városi közgyülés.** Székeslehérvár szab. kir. város törvényhatósági bizottsága f. hó 31-én d. e. 9 órakor rendes havi közgyülést tart, melynek tárgysorozatából adjuk az alábbiakat:

Városi tanács előterjesztése Galambos István s tulajdonát képező berényi-ut melletti ingatlanok házhelyekké való minősitése tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a déli vasuti pályaudvarral szemben levő telkeknek házhelyekké leendő minősitése tárgyában beadott kérvényre vonatkozólag.

Kiadóhivatal jelentése a régi megyei közkórház épületének az aggintézettől leendő megvétele tárgyában.

Kiadó-hivatal jelentése a Dombos-Szigeten létesitendő kut helyének megvétele tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a hetivásárok alkalmával tartatni szokott marhavásárok rendezése tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a tervbe vett utmesteri iskolák felállitása tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a Nádor-utcai Elite-kávéház melletti járda használatba adása tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a városi szabó-munka vállalatba adása tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a fogyasztási illeték kezelésről szóló szabályrendelet módositása tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a tanitók fizetése rendezése tárgyában.

Városi tanács előterjesztése Eördögh Mihály vezető-tanitó részére 3 havi szabadság engedélyezése tárgyában.

Nyugdij-felügyelő-bizottság előterjesztése Petrás Sándor irnok nyugdijaztatása ügyében.

Nyugdij-felügyelő-bizottság előterjesztése néh. Bardon Sándor özvegye részére végkielégitési összeg megszavazása iránt.

Városi tanács előterjesztése Krammer Győző fizetés-felemelés iránti kérelme tárgyában.

Budapest székesfőváros közönsége meghivót küld Deák Ferenc születésének századik évfordulója alkalmából tartandó ünnepélyre.

Városi tanács beterjeszti Debrecen város közönségének II. Rákóczi Ferenc hamvai hazaszállitása ügyében intézett feliratát.

Városi tanács előterjesztése a Nagy-Perkáton felállitani tervezett Kossuth-szobor ügyében.

Városi tanács előterjesztése Guzmics Kálmán festőművész-növendék segélyezéséről.

Városi tanács előterjesztése Berregi József és neje által a vadmezei dülőben felállitani szándékolt „Szent Kereszt" helyének adományozása iránt beadott kérvényére.

— **Köszönetnyilvánitás.** Mindazoknak, kik felejthetlen jó édesanyánk Pintér Ignácné temetése alkalmával ott megjelenni, koszorut küldeni, illetőleg részvétüket nyilvánitani kegyeskedtek s mérhetetlen fájdalmunkat enyhiteni kivánták, ezuton is hálás köszönetünket nyilvánitjuk. *A gyászoló család.*

— **Büntetés elől a halálba.** Ma délután 5 órakor halk dobpergés mellett katonát temettek. Fiatalon, alig 23 éves korában Diczi István honvéd dobta el magától könnyelmüen az életet, szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Tegnap reggel 7 óra tájban Bartha Antal asztalos mesterségü honvéd a pincehelyiség asztalos műhelyébe ment. A pince folyosójára benyitván ülő helyzetben egy honvédot látott. Eleinte azt hitte, hogy alszik s csak később vette észre a vértócsát, a miből rosszat sejtve, felszaladt az udvarba s az ott tartózkodó Vörös Szilárd századosnak és dr. Theodorovits Döme ezredorvosnak jelentést tett az esetről. Ezek követték a honvédet s megtalálták Diczi István honvédet holtan. Az állkapocs alatt furódott a golyó az öngyilkos fejébe s az agyon át a pince mennyezetéről pattant vissza. Jobb lábáról a bakancs levetve, mellette levő szolgálati fegyvere teljes felvilágositást nyujtott. Sapkája mellé egy levél volt tüzve, tartalma azonban az öngyilkosság közelebbi okát nem magyarázza meg s csak annyit árul el, hogy szivvel-lélekkel magyar katona volt. A vizsgálat során az öngyilkosság csakhamar magyarázatot nyert. A büntetéstől való félelem érlelte meg benne a halál gondolatát. Diczi ugyanis kedden este jött ki a kórházból, a honnan vasárnap kiszökött s az Erzsébet-ligetben egy 13 éves leánynyal szemben perverz hajlamainak akart kielégitést szerezni. A terv terv maradt, cselekménye a felsőbbség előtt nem maradt titok s hadbiróí eljárás lett volna szerelmi bünének következménye. Gyáva volt bünének súlyát elviselni, inkább életétől vált meg. Ma délelőtt felboncolták s most már a sóstói temetőnek néma lakója.

— **Bucsu fütykössel.** Spielman Miksa jóhirü korcsmájában vigan folyt a pálinka, hangzott a muzsika s a fürgelábu korcsmáros vigan karikázott a söntésbe jófajta „echte Waare" italaiért. Nem sok kellett hozzá s a hangulatban tultengődő bucsuzó sereg valósággal megvadult a széles jókedvtől. A Gansberger testvérekben nagyon magasra lobbant a virtus s a „ki a legény a csárdában" jogcimen erélyesen összekoccantak Mészáros János nevü honfitársukkal s mivel csakhamar a helyzet urai lettek, Mészáros Jánosnak kivül tették a szürét a csárdából. Mészáros mélységes keserüséggel rohant haza s elpanaszolta az esetet az édesapjának. Az öreg Mészárosban felfortyant a virtus, revolvert és bicsakot véve magához móresre akarta tanitani a Gansbergereket. A vita hevében sikerült is neki ugy hasba bökni az egyik Gansbergert, hogy az most élet és halál között lebeg. Mészárost persze elfogták és most a moóri kir. járásbiróság börtönében elmélkedik azon, hogy a higgadtság a férfi legszebb erénye.

---

teljében érvényesitettem a tengeri műfürdés körül szerzett tudományomat. 20—25 méter távolságban már eléggé mulathat az ember. Mikor a hullám egészen közel ér, egy hatalmas ugrással a hátán teremni, aztán 15—20 méternyire ringani a hullámágyban, ó az felséges, kimondhatatlan gyönyörüséges volt. Uszni alig kell, csak épen egy-két mozdulatot tenni, hogy a felszinen maradjunk, mert a hullám ereje mindig alulról fölfelé hat, emel. A hölgyek közül persze ritkán merészelt csak egyik-másik vállalkozni arra, hogy beljebb usszék a hullámjárásba. Fél méternyi mélységgel megelégedtek. Azonban jó hasznukat vették a derék bászk matrózoknak. Olyan mulatságos is volt nézni, mikor azok a kis filigrán francia és angol missek belekapaszkodtak a matróz bácsik kis ujjába s mikor a hullám emelkedett, a medve lenditett rajtuk egyet és körösztülhajította őket a hullám fején. Legfeljebb a tarajából jutott rájuk valamelyes. Azok meg kacagtak, mulattak rajta. Különös azonban, hogy a tenger mindig befelé vonja az embert. Ha az előbb kirohanó, aztán visszavonuló hullámok hátára bizza az ember magát, egyszerre azt veszi észre, hogy legalább száz méternyire jutott a parttól. Tehát vissza, minél előbb! A mire egyébként a matrózok is rögtön figyelmeztetik egy éles, sivitó füttyel. Hogy mily közelről környékezi az embert a veszély, jól mutatja az is, hogy egy hajó 4—5 emberrel állandóan a fürdő körül cirkál, hogy az esetleg szerencsétlenül járó vakmerőket ujra kihorgászhassa a levegőre.

A tengerpart egyébként gyönyörü, festői. Itt-ott mogorva sziklák emelkednek ki a finom homokból, mintha óriás kezek dobálták volna őket oda. A tövük tele van apró csigákkal. Távolabb, egy benyuló sziklaláncon a Szent Szűz szobra emelkedik, körülötte szárazmellü, tompán köhécselő tüdőbetegek üldögélnek, szijják a sós tengeri levegőt s reménykedve néznek a tenger csillagára, a hatalmas tengerre és kapaszkodnak a napok után, mely még fennmaradt számukra az életből.

A franciák nemzeti ünnepe itt érte el tetőpontját. Föl volt diszitve az egész város, este a polgárőrség vig zene hangjai között marsolta be az utcákat, körülötte a zsivajgó orditozó tömeg tolongott, mi pedig illedelmesen félrevonulva őriztük a zsebjeinket, hogy a franciák nemzeti ünnepe valami örömtelen emlékezést ne hagyjon vissza ránk.

Spanyolország innen már csak egy ködobás. Utitársaink egy része át is rándult San Sebastiánba, egy gyönyörü, kies fekvésű, teljesen modern városkába, a mely a biarritzihoz hasonló pompás tengeri fürdővel dicsekszik. Megjegyzem azonban, hogy nem annyira ez, mint egy kis magyar menyecske meglátogatása volt az utazásuk célja, a ki félévvel ezelőtt hagyta el férjéért, egy derék magyar mérnökért szép magyar hazáját.

Lezárom számadásainkat. Kétezer kilométer, illetőleg a bevezetés immár hátunk mögött volt. Pénzt váltottunk (egy száz koronáért 140 és fél pesetát kaptam) s igy utrakészen, Istennek ajánlva lelkünket nekiindultunk utunk tulajdonképeni céljának, Spanyolországnak.

Bilkei Ferenc.

00000596

— **Tanév-megnyitás az állami főreáliskolában.** A javitó vizsgálatokra való jelentkezés a mult évi iskolai bizonyitványnyal aug. 30-án reggeli 8 órakor történik. E napon azonban a tanulók csak csoportokba osztatnak be, maguk a vizsgálatok aug. 31-én reggeli 8 órakor kezdődnek. — Az 1903—904. iskolai évre való beirásokat szept. 1. 2. és 3. napjain d. e. 8—12 óráig tartjuk. A beirásra minden tanuló magával hozza mult évi iskolai bizonyitványát és ujraoltási igazolványát. A kik a főreáliskolának eddig tanulói nem voltak, ezeken felül még keresztelő levelet (születési bizonyitványt) is tartoznak felmutatni. Az intézetbe való felvétel a másodemeleti rajzteremben történik, a hol a felvételi dij és mellékdijak cimén 11 korona fizetendő. A tandij egész évre 48 korona, s a földszinten, a vegytani helyiségben fizethető, — de fizethető négy részben is: okt. 15-ig, dec. hó, márc. 15-ig és május 1-ig. Az igazgatónál történt felvétel után minden tanuló az osztályfőnöknél jelentkezik s beszolgáltatja a szükséges okmányokat. A beirt összes tanulók kötelesek szept. 4-én reggeli 8 órára az osztálytermekben irószerekkel megjelenni, s a foglalkozási rendet lejegyezni. A tanitás szeptember 5-én reggel kezdődik. Figyelmeztetjük a m. t. szülőket, hogy fiaik részére régibb kiadásu könyveket ne vásároljanak, mert ezeket az uj tanterv szerint használni nem lehet. Székesfehérvárott 1903. aug. 24-én. Az áll. főreáliskola igazgatósága.

— **Uj jegyző.** Diósd községben e hó 24-én töltötték be az üresedésben levő jegyzői állást. Ekkor választotta ugyanis a községi elüljáróság jegyzőjévé Tillmann Bélát, Martonvásár segédjegyzőjét. A választás — ugy tudjuk széles körben teljes megelégedést kelt, a mennyiben a község egy talpig becsületes, jellemes, tisztakezü embert fog a község élén tisztelni, a kinek legfőbb törekvése az leend, hogy mindenkinek igazság szolgáltassék.

— **Tüzoltók.** Egy idő óta sürün jönnek a tüzkatasztrófák és — mintha valami ominózus célzása lenne a sorsnak — a tüzvészekkel összefügg a francia név. Első a sorban a párisi jótékonysági bazár égése. A század legnagyobb katasztrófája, a Pelée-hegy kitörése a francia Martinique szigetén történt. Alig néhány nappal ezelőtt okozott világszenzációt a párisi földalatti vasut katasztrófája és most Pesten boritja gyászba az egész társadalmat egy hatalmas vállalat tüzhalála s ennek is — párisi áruház a neve. A rémséges katasztrófának nagy tanulságai vannak. A legnagyobb a tüzoltói intézményünk tökéletlensége. Szeretünk dicsekedni a fejlettségünkben s valóban fejlettek vagyunk, de — kis arányokban. Amint valami nagyszabásu próbát kell tennünk, a fejletlenség cselekszik apró eszközökkel, mert hiányzik az egész kezelésben a praktikusság, pedig ezt a praktikusságot alaposan tanulmányozták szakembereink a külföldön. Ez idő szerint a legtökéletesebb tüzoltóság a new-yorki. Még a hires londoni tüzoltóságot is túlszárnyalja — gyorsaság tekintetében. S ez talán a legfontosabb kellék is az ilyen nagy szerencsétlenségek megátlására. A new-yorki rendszer a következő: Ha valahol tüz támad, nem kell azt hosszadalmas telefonálgatásokkal bejelenteni, mert minden negyedik gázlámpás oszlopán van egy jelzőkészülék. A rendőr csak csenget s a központban kiugró szám mutatja a veszedelem pontját. A központi hivatalnok, aki csak a jelzőgépnél van elfoglalva, rögtön megnyomja a megfelelő villanyos gombot, amely a tüzhöz a legközelebb eső tüzőrségi laktanyába szól. Erre a jelzésre a tüzőrségen minden kézi segitség nélkül, hanem egy villanyos szerkezettel történik a lovak befogása s minden felszerelés. Mire a legénység szekerekre ugrik, már be van fogva a ló, a villamos kapcsolók révén s másfél perccel az utcarendőr csengetése után már indul a tüzoltóság. A mentés szintén tökéletes, ami elképzelhető ott, ahol 30 emeletes házakról kell menteni embereket. A mentőponyvák mellett egy leleményes létraszerkezet is áll a tüzoltók segitségére. De ezeket a ponyvákat kezelni is tudják, sőt minden nagy épületben, különösen ilyen áruházakban és szálókban, a falakban vannak ponyvák és létrák. Nem volna haszontalan dolog ezeket az amerikai speciálitásokat tanulmányozni.

— **Lantos Sebestyén redivivus.** Felelősünk épen a szerkesztői gondok súlyos terhe alatt nyögött az iróasztal mellett, mikor hirtelen nagy robajjal berohant a postás s egy bélyeg nélkül szökölködő gyürött levelet tett az asztalra. Miután remegő kezekkel a köteles 12 fillért a posta fürge hordozójának kifizettük, lelkünkben a sanda gyanu ébredező érzelmeivel fogtunk a küldemény felbontásához. Sejtelmünk nem csalt. Régi, épen nem kedvelt s a szerkesztőségből többszörösen kidobott ismerősünk, Lantos Sebestyén, a sóstó és környéke poros berkeinek mindig éhes csalogánya jelentette a levélben, hogy országos éhező körutjából hazaérkezett s mivel a honi földön a „músa“ (sic) istennő ujra homlokon illette (bár máshol illette volna), első „sikerült“ versét rögtön nekünk küldte, bizván a multakban iránta tanusitott „jóakaratunkban.“ (oh Sebestyén!). Felelősünk fogta a verset, fölolvasta és ájultan roskadt a papirkosárba. Munkatársaink az utcára menekültek, a szedőgyerek pedig elrohant úgy, hogy jó későre csak krumplicukorral tudtuk vissza csalogatni. Ime a vers:

Kukorica-dal.

Szállás nekem minden bokor
S magasra nőtt árnyas kukor-
lcaszár közt pihenhetek,
Hanem gyönge gyümölcséből
Nem ehetek! . . .
Nem ehetek! . . .

Tekintetes szerkesztőség
Nem bánnám én, ha a hőség
Megkinozna mint 1 kutyát
Csak én egyszer jóllakásig
Ehetnék, mig fogam vásik,
Édes gyönge kukoricát
Kukoricát! . . .

Lantos Sebestyén.

Miután felelősünket nagy fáradsággal a papirkosárból sikerült ki- illetve felmosnunk s munkatársaink is lassan visszaszállingóztak, egy gondolat bántott mindannyiunkat: Ah, ha tudhatnók, hol fekszik Lantos Sebestyén s ha volna egykét kukoricaszárunk, hogy elégtételt vehetnék az izgalmakért . . . De hát Sebestyén fekvése ismeretlen, mint az északi sark, kukoricaszárunk pedig ha volna, ilyenformán hiába volna. Közöltük tehát a dalnak csufolt irodalmi botrányt s vele együtt Sebestyént is ezennel átadjuk a közmegvetésnek.

— **A zsidó is ember.** Nagymaroson, ebben a dunaparti sváb községben, mint ismeretes, felette sok familia nyaral a főváros lipótvárosi részéből. Miután pedig a lipótvárosiak a többgyermekrendszer hivei, akár a csirkék, ugy szaladgálnak a poros utcákon az elegánsan kicicomázott Árpádok, Atillák, Bendeguzok, Dallik és Számik. A sváb gyermekek persze, akik mezitlábosan, nagyon is hiányos öltözékben rendeznek versenyfutásokat, bukfencezéseket és egyéb játékot, alapos irigységgel tekintenek a gondosan fésült s cipőben járó urfiakra, akikre éberen figyel a pesztra, vagy a nevelő ur. Es igy nincsenek is barátságban. A sváb gyerek, ha akkora is, mint az öklöm, lemondana még tán az üdvösségéről is, ha ékes sváb nyelven oda nem kiálthatná:

— Zsidó, zsidó . . .

A kis Árpád persze mi mást tehet, visszavágja:

— Sváb, sváb . . .

Igy folik a küzdelem az utcasarkokon, reggeltől estig, amig leszáll az alkony és a háborus felek nyugvóra térnek, kipihenni a nap fáradalmait. Azonban ugy látszik, mégis a „sváb“-ok voltak tulsulyban. Az ellenpárti papák és mamák ugyanis panaszt panaszra tettek az elüljáróságon, ugy, hogy Nagymaros községe erélyes intézkedésre határozta magát. Ennek eredménye az lett, hogy a kisbiró, nyakában a hatalmi jelvénynyel: a dobbal bejárta az utcákat s ékes dobszó kiséretében mindenütt kidobolta, amint illik:

„Adatik tudtára mindeneknek, hogy tilos a gyermekeknek a nyaralók fiait „zsidó, zsidó“ megszólitással csufolni. A szülők erre oktassák ki gyermekeiket, mer utóvégre a zsidó is csak ember . . .“

A legérdekesebb pedig a dologban, hogy ez a mulatságos eset szórol-szóra igy történt Nagymaroson.

— **Jó üzletek.** Tóth Ferenc, negyváradi illetőségü csavargó a nyári szezont fölhasználva körutra indult édes hazánk hegyeire és rónáira. E körutjában szerencséltette őskoronázó városunkat is. Mivel azonban a közmondás akként vélekedik, hogy a kinek pénze nincs, ne utazzék, ő kelmét is első sorban a pénzszerzés nehéz gondjai aggasztották. Épen kapóra jött Pollák János biciklije, a ki azt nádor-utcai üzlete előtt legeltette az akácafa mellett. Tóth rájakapott és elkarikázott, de csak a közelben levő Deutschféle zálogházig, a hol szives megőrzés végett deponálni akarta a hirtelen szerzett jószágot. De munkája akadályokba ütközött, a mennyiben Márton József rendőr érdeklődni kezdett a kerékpár szerzése után. Tóth hirtelen egy kaionatisztet nevezett meg, a kinek becsületbeli adósságból kifolyólag pénzre volt szüksége s rája bizta a bicikli értékesitését. A rendőr azonban nem azért rendőr, hogy mindent elhigyjen Szeliden a vállára tette kezét s felszólitotta, hogy együtt is kérdezzék meg a tiszt urat szándéka felől. Persze hamarosan kitünt a turpisság. Tóth meg se próbálta a menekülést, hanem hamarosan bevallotta, hogy balkézről szerezte, a Nádor-utcán. — Az ügyészség gondoskodni fog Tóth úr utazásáról annál inkább is mert két más zálogcédula hasonló, de szerencsésebb manipulációjáról tanuskodik.

Hubert János péktanonc csak 15 tavaszt ért s már is oly ügyességre tett szert a pénzszerzési ügyletekben, hogy gazdájától, Németh János sütőmestertől 31 kor. 50 fillér sütemény pénzt emelt el. Természetesen azonal kereket oldott és meg sem állt Mosonyig, mely város aligha nevezi az ifju gazembert kitünő szülötjének. Németh jó ember lévén, nem kivánta az ifju megbüntetését, csak annak javulását, no meg — a mi természetes kárának megtéritését követelte.

Igy hát ha jövedelmező is egy időre némely üzlet, nem mindig jár egész haszonnal.

— **Tüzek.** Igaron *Boros* Károly bérlő szérüskertjét egy ismeretlen tettes felgyujtotta. A hajnali órákban a cséplőgéphez lopózott s meggyujtotta a cséplőgép szekrényét. Természetes, hogy a gyulékony anyag egy perc alatt lángra lobbant s a 620 kereszt eleség elhamvadt. A gaztett elkövetésével egy vándorszinészt gyanusitanak, a ki miután a világot jelentő deszkákon nem tudta felgyujtani a lelkesedés tüzét, egy sokkal hálásabb talajon, az asztagok között próbált szerencsét. Sikerült is. De az is bizonyos, hogy ha el találják az atyafit csipni, nem kifütyöléssel vontak volna szégyenpirt az orcájára, hanem fütykösökkel olyan hegedülést cselekedtek volna a termetén, a mit semmiféle babérlevél meg nem gyógyitott volna.

Kedden este a Tolnai-utca 15. sz. ház udvarán gyuladt meg egy kazal, a mi a tüzoltóság munkája dacára csakhamar el is égett. A mentés körül szerencsétlenség is történt. Az egyik tüzoltó kocsi ugyanis elütött egy iskolás fiut, Dorner Károlyt, a ki azt hitte, hogy nála nélkül el sem éghet a szalma. A kocsi keresztül ment a lábán csontot azonban nem tört, s az ifiur a vakáció végén elmélkedhetik az ágyban, hogy az alsó-király soron lakó fiuknak nem okvetlenül muszáj elmenni az égettvárosi tüz csodálására.

— **Öngyilkosság.** Jaró Lajosné szül. Varga Rozália csákvári születésü lakos, tegnap szobát bérelt a Fehér Bárány vendéglőben s minthogy sokáig nem adott magáról életjelt, behatoltak szobájába s földön fekve görcsös vonaglások közt találták. Csakhamar megjelent Liszt Ferenc rendőrbiztos a helyszinén és gondoskodott a szerencsétlen asszonynak a Szt. György kórházba való szállitásáról. Ott megállapitották, hogy marólugot ivott. Szenvedése ma délelőttig tartott, a midőn iszonyu kinok közt kiszenvedett. Hat levelet hagyott hátra, a melyben férje durva bánásmódját hozza fel szerencsétlen tette okául. Illetőségi helyét cselédkönyvéből nem lehet megállapitani.

— **Lopás.** Garbacz András helynélküli munkás Zóka András nevü barátjával sétálni ment a sóstóra. Nagyszerü egyetértésben leheveredtek sőt el is aludtak, mely alkalmat Zóka András galádul arra használt ki, hogy lecsavarta bajtársa óráját láncostul s eladta. Most természetesen tagadja a zsiványságot, csakhogy nem hiszi senki.

00000598

— **Értesítés.** Kovács János áldozópap a „Szent olvasmányok az év különböző ünnepére" és a „Szüz Mária a mi anyánk" szerzője ez uton értesiti azokat, kik müveit megrendelni óhajtják, hogy lakását Mária-Pócsról Huszt-Baranyára, u. p. Huszt-Mármaros tette át s megrendeléseikkel utóbb emlitett helyre forduljanak.

— **Régi illemszabályok.** Egy 1540-ből származó német könyvből érdekes illemszabályokat olvasunk azok számára, kik uri asztalokhoz lakomára mennek. Az illemszabályok közül néhányat itt közlünk: Ha uri helyre mégy lakomázni, mindenekelőtt legyenek a kezeid és körmeid tiszták, de a tisztogatást nem az asztalnál kell elvégezned, hanem amikor magadban vagy. — Ha iszol, mind a két kezeddel emeld föl a poharat és ne legyen olyan a kezed, mint a kocsisé, mikor a kocsiját keni. — Továbbá ne köhögj bele a pohárba ha iszol és ne igyál ha még étel van a szádban, mint a marha, ne habzsold az italt mint az ökör és ivás után törüld meg a szádat és az orrodat. — Ne rágd le a csontokat, mint a kutya és ne szivd ki a csontból a velőt. Az almát ne edd meg egyedül, hanem vágd ketté s a felét add a szomszédodnak. — Ha megakarsz hámozni egy körtét, a szárán kell kezdened. — A vajat sohasem szabad a hüvelyk-ujjal kenni a kenyérre. A levest ne idd ki a tányérból, hanem edd kanállal és ne szürcsölj, mint a borju.

— **Beiratás.** A székesfehérvári felső kereskedelmi iskolában a beiratások a jövő tanévre f. évi szept. hó 1—3. napjain d. e. 9—12 óráig lesznek. Ugyancsak szept. 1-én délután tartatnak meg a javitó- és a pótvizsgálatok. Felvilágositásokkal bármikor szolgál az *igazgatóság.*

— **Tüz a vidéken.** F. hó 26-án délelőtt 10 óra tájban a Seregélyes községhez tartozó és gróf Hadik Jánosné tulajdonát képező Belmajor pusztán az egyik istálló kigyulladt s alig fogtak az oltáshoz, egy másik istálló is égni kezdett. Bár az oltási munkálatokkal nem késtek, az egyik épület leégett. A kár, mely biztositás folytán megtérül, 500—600 koronára tehető. Az a körülmény, hogy a tüz két különböző, egymástól távol eső helyen ütött ki, arra enged következtetni, hogy bünös gyujtogatás esete forog fenn.

— **Az utca szemete.** A rendőrség nyilvántartásában állandóan szereplő Pollák Mari, teljesen elzüllött női alakzat erkölcsi kihágásairól az ujságokban is számtalanszor megirt életrajzi részletekből már Székesfehérvárott széleskörü ismeretségnek, jobban mondva megvetésnek örvend. Mégis, a mint látszik, a fehérvári klima nagyon tetszik neki, mert a rendőrség többszörös kitiltása dacára tegnap ismét csak visszaérkezett hozzánk. A rendőrség a jó házigazda vendégszeretetével fogadta, cellát is nyittatott 15 egész napra részére, honnan azután vendégjogának megszünésével ismét visszatoloncolják illetőségi helyére Várpalotára. Nem ártana az ilyennel szemben a törvény teljes szigorát alkalmazni.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesiteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri" vagy a „Margitszigeti" fümagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállitja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörü sétatérei részére.

Szabad kézből eladó az öreghegyen egy jó karban levő szőllő a városhoz közel, csinos hajlékkal és nagyobb mennyiségü bor. Tudakozódni lehet id. Tomann Józsefnél Kigyó-utca 8. sz.

Piaci árak:

1903. évi augusztus hó 26-án.

Buza	14.——14.40.
Rozs	11.——11.20.
Árpa	11.——12.—.
Zab	10.80—11.20.
Tengeri . . .	14.——.—

A forgalom élénk.

IRODALOM.

A keresztény szocializmusról. Irta: Benyács István lelkész. E mű szerszője egyike azoknak az önkéntes katonáknak, a kik a mai harcban álló társadalom csatasoraiban a legelsők között küzdenek és hősies önfeláldozásukkal valóságos csodákat müvelnek. A felvidéken egész sereg szövetkezet hirdeti Benyács munkásságát. Hitelés fogyasztási szövetkezeteket alapitott, a melyeknek jótéteményét ma már egész vidék népe köszöni hálával és szeretettel. Megmentette őket a pusztulástól és kivándorlástól. Ezekből a tapasztalatokból leszürődött elveit adja most a nagy közönség elé a föntjelzett könyvecskében. Melegen ajánljuk. Kapható a kath. Egyesületek orsz. szövetségénél. Budapesten IV. Molnár u. 11. Ára 1 korona.

Szent beszéd. Szent István király napján a budavári Mátyás templomban tartotta dr. Mihályffi Ákos ciszt. rendü áldozópap. Az ország első, illetőleg legfontosabb jelentőségü templomában, a legelsők jelentésében köznapi lelkek nem szólalhatnak meg. A hercegprimás a magyar kath. papság legelsői közül választott, mikor dr. Mihályffi Ákost szólitotta fel ezen országos jelentőségü tisztség teljesitésére. Mihályffi Rendjének egyik legkiválóbb embere, a kath. társadalomban pedig mint kiváló iró és hirlapiró szerepel előttünk. Benn él az uj Magyarországban s ép azért nagyfontosságuak szavai, melyeket Szent István napján elmondott. Ugy az eszmei mélység mint a szónoki külső forma egyaránt a legkiválóbb ilynemü alkotások közé sorolják Mihályffi Ákos könyvét. Kapható Budapesten, a Kath. Szemle szerkesztőségében Horánszky utca. Ára (?).

A boritaladó beszállitásáról. Irta dr. Drucker Jenő a magyar szőllősgazdák országos egyesületének igazgatója. A mi bortermelésünknek illetőleg értékesitésének nem a termelők, hanem maga az állam az oka, midőn oly adókat vet a fogyasztásra, a melyek az értékesitést ugy szólván lehetetlenné teszik. Mig Franciaországban másfél frankkal 75 krajcárral megelégszik az állam egy-egy hektoliter bor fogyasztása után, addig nálunk többet kér hét forintnál. Mi ennek a következménye? A bor az előállitáshoz képest aránytalanul drága. A mit a külföldön 15 krajcárért fizet az ember, itt 30-at kell érte adni. Igy jutunk aztán oda, hogy a nép bort nem iszik, hanem pálinkába fojtja a bánatát, mert az erősebb is, aránylag olcsóbb is, jár a zsidó pálinkás-butikba, szijja magába a mérget, butul, páriájává, szerencsétlen, hasznavehetetlen tagjává válik a társadalomnak. A boritaladó leszállitása nemzeti kötelesség, hazafias tett, a melyet az államnak önmagáért, illetőleg tagjaiért kell megtenni. Régi óhaj ez már a szociologusok részéről ép ugy, mint a pszychologusok fejtegetései szerint. Dr. Drucker valóban nagy szolgálatot tett, a mikor közhasznu könyvét kiadta. Részletesen és szakszerüleg tárgyalja a boritaladó belföldi arányait, összehasonlitva a külföldével, a házifogyasztást, az állami háztartásban való jelentőségét, különféle irányait, végül azokat a föliratokat, a melyeket az országos m. Gazd. Egyesület s vele együtt több törvényhatóság terjesztett fel a kormányhoz. A könyv ára nagy terjedelméhez képest olcsó, csak 1 kor. Kapható a Közteleken Budapesten IX. ker.

Piros könyvek. A Singer és Wolffner cég népszerü piros könyveiből ismét megjelent 4 ujabb kötet *Pierre Loti*: Aziyade, *Blicher Clausen:* Heine Jnga 2 kötet és *Várady Antal:* Szent Agatha levelei. Egy egy kötet, diszes vászon kötetben 1 korona. Kapható a jelzett cégnél Andrásy ut 10.

Értekezés a keresztség kiszolgáltatásáról. Nemcsak egyházjogászokat és kath. lelkészeket, hanem másvallásu lelkészeket, polgári anyakönyvvezetőket sőt még a laikusokat is érdekelni fogja azon egyházjogi értekezés, amelyet Hanuy Ferenc dr. pécsi theol. tanár most adott ki e cimen: „A keresztség kiszolgáltatása az egyházjog és a magyar közjog szempontjából." (A gyermekek vallására vonatkozó magyar törvények teljes magyarázatával.) Az értekezés első sorban egyházjogászoknak és katholikus lelkésze knek szól, de a magyar közjognak idevonatkozó szabályait ismertető és magyarázó részében (III. és IV. rész) hasznos szolgálatot tesz másoknak is. A 68 oldalra terjedő, igen csinosan kiállitott füzet megrendelhető szerzőnél Pécsett; ára 1 korona.

Ezen értekezés egyébiránt első láncszeme egy értekezés és tanulmány-láncolatnak, melyet „Egyházjogi és egyháztörténeti értekezések" cimmel Hanuy Ferenc dr. 2—3 havonkint közzétenni szándékozik az egyházjog és az egyháztörténelem köréből; az előbbiből a lelkipásztori gyakorlatban fontos, de még nem eléggé megvilágitott tételeket, az egyháztörténelemből pedig az apologetikus feldolgozásra alkalmasakat fogja feldolgozni. Legközelebbi füzet szeptember elején fog megjelenni e cimmel: „A vegyes házasságok a kánonjog és a magyarországi részletes egyházjog szerint" Irta: Hanuy Ferenc dr. (Fel fogja ölelni a vegyes házasságokra vonatkozó jogelméletet és gyakorlati eljárást.) Ára lesz: 2 korona. — Szerzőnél kapható még f. é. julius hóban megjelent könyve is: „Katholikus egyetem Pécsett." Ára 3 korona.

Pályázati hirdetés.

Székesfehérvár szab. kir. város kegyurasága alatt álló felsővárosi plebániánál és szt. Sebestyén templomnál halálozás folytán megüresedett kántori állásra, mely a város tanácsa által élethosszig tartó hatályu választás utján fog betöltetni, pályázatot hirdetek és felhivom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy keresztlevelüket, erkölcsi bizonyitványukat, zenei jártasságukat s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal ellátott kérvényüket ezen szab. kir. város tanácsi iktatójába 1903. évi szeptember hó 10-ének d. e. 10 órájáig irásban adják be.

Ezen állás természete megkivánja, hogy a pályázó az orgonakezelésben, éneklésben és a róm. kath. egyházi szertartásokban jártas, kifogástalan erkölcsü róm. kath. vallásu férfiu legyen.

Az állással járó illetmények a következők: Nyugdijjogosultsággal összekötött kilencszáz (900) korona évi fizetés és az 1898. évi október 31-én tartott közgyülés határozata szerint a következő stoláris dijak: a.) Egész konduktus temetésért 4 kor., requiemért 2 kor. 40 fillér, két segédkántornak 4 korona, b.) Fél konduktus temetésért 3 kor. egy segédkántornak 1 kor. 60 fillér, c.) közönséges öreg temetésért 2 kor. d) közönséges kistemetésért 1 kor. 40 fillér, e) rézkeresztért 40 fillér, f) Szt.-Mihály lováért 40 fillér, g) hirdető cédulákért 40 fillér, h) énekes miséért 1 kor. 40 fillér, i) temetési zászlóért 1 korona.

Kötelességei pedig a következők: Temetéseken müködni, minden vasár- és ünnepnapokon 3 misén orgonálni és énekelni, esetleg vecsernyében is, ugy litániakor orgonálni és énekelni, minden szombaton első misén orgonálni, énekelni, szombati és ünnepek előtti litániákon is, ugy szokásos körmeneteken énekelni, nagybőjtben a mise végén naponként orgonálni és énekelni; köteles továbbá a kántor a szt. Mihály lovak, temetési zászló és rézkeresztek jókarban tartásáról gondoskodni, ugy egyszerü temetések alkalmával a karinget, quadratust a plebániából a halottas házig vinni, a temetőből pedig a plebániára szállitani.

Végül megkivánom, hogy pályázók f. évi szeptember hó 11-dikén d. e. 10 órakor a szent Sebestyén templomban jelenjenek meg a célból, hogy orgonálási és éneklési képességüket, ugy zenei iskolázottságukat és hanganyagukat bemutathassák.

Székesfejérvár, 1903. aug. 21-én.

Havranek József s. k.,
polgármester.

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

00000599